

GAZETA INVATAMINTULUI

1977

EDITATĂ DE MINISTERUL ÎNVĂȚĂMINTULUI ȘI COMITETUL UNIUNII SINDICATELOR DIN ÎNVĂȚĂMINT ȘI CULTURĂ

Vineri 10 Iulie 1969
4 pag. 25 bani

- Consfătuiri de lucru la Ministerul Învățămîntului — pag. 2
- Opinii privind desfășurarea activității la clasele I cu copii de 6 ani — pag. 3
- Preocupări actuale în cercetarea istorică — pag. 4

EXPRESIE A GRIJII PENTRU ȘCOALĂ PENTRU SLUJITORII EI

...care a economisit, succesul nostru, sub îndrumarea planului posibil ca în timpul cărui ne se înregistrase nivelul de trai în orașe și sate, condiții mai bune materiale și spirituale în anul 1969 sînt de salarii la noi, ceea ce înseamnă o creștere de 1,1% a salariilor începînd chiar de acest an, acordarea a salariilor profesoralilor și a grîjii permanente a statului și de stat și pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă și salariaților ei, Hotărîrea de Ministru privind salariile și condițiile de muncă în învățămînt, întregul învățămînt, acordată, o mîndrită apreciere pe care statul, întregul nostru acordul sistemului de învățămînt, credința corpului profesional, a grîjii pe care o acordăm pentru instruirea și educarea generațiilor tinere, pentru cultivarea și perfecționarea învățămîntului în Republica Socialistă Romînia.

Hotărîrea de Consiliu de Ministri pe linia întăririi prevederilor Hotărîrii Plenerului C. C. al P.C.R. din 5-8 octombrie 1967 cu privire la îmbunătățirea sistemului de salarizare și majorarea salariilor, Hotărîrea cu privire la acordarea salariilor și experiențelor noului sistem de salarizare în întregul învățămînt a intrat în vigoare cu începere de la 1 Ianuarie 1969. Majorarea de 1,1% a salariilor, diferențiat pe categorii de învățămînt și categorii profesionale, salariile cadrelor didactice, noul sistem aprobat prevede ca salarizarea să se realizeze în raport cu funcția îndeplinită, pregătirea cerută pentru ocuparea ei, stagiul în învățămînt, calitatea activității instructiv-educative și științifice, gradul didactic obținut și condițiile specifice de activitate.

Aceasta reprezintă o perfecționare a vechiului sistem de salarizare conform căruia retribuția cadrelor didactice se făcea fiindu-se, în principal, de vechimea lor în activitate. Noul sistem de retribuție are în vedere și de rezultatele obținute în muncă și de linișțirea cadrelor didactice pe linia perfecționării lor profesionale. În acest scop,

în noul sistem de salarizare acordat personalului didactic sînt prevăzute un număr de 5 gradajii care urmează să se acorde din 5 în 5 ani, pe baza caracterizărilor făcute de comisiile unităților, la propunerea consiliilor profesionale, fiindu-se scutită de rezultatele obținute la muncă. Ultima gradajie (a 5-a) urmează să fie acordată cadrelor didactice cu o vechime în învățămînt de peste 25 de ani, avîndu-se în vedere că, de regulă, personalul didactic activează la catedră pînă la data pensionării, adică aproximativ 35-40 de ani. O valoare deosebit de stimulativă o are și faptul că pentru rezultatele deosebite obținute în munca instructiv-educativă și științifică se prevede ca Ministerul Învățămîntului să poată acorda o gradajie de merit unor cadre didactice din unitățile de învățămînt de toate gradele care au fost definitivitate (titularizate) pe posturi și catedre și au o vechime de cel puțin 25 ani în învățămînt.

De asemenea, pentru cadrele didactice care au obținut rezultate deosebite se prevede reducerea stagiului necesar pentru acordarea gradajilor de la 5 ani la 4 ani. Pentru cadrele didactice definitivitate care și desfructează activitatea în școli situate în localități rurale cu condiții deosebite, stabilite de Ministerul Învățămîntului, stagiul respectiv va putea fi redus chiar la 3 ani.

Perfecționarea profesională a personalului profesional, factor determinant în ridicarea calității procesului de învățămînt, constituie unul din criteriile cu mare pondere în actualul sistem de salarizare. Cultura și pregătirea pedagogică și de specialitate a cadrelor didactice este ceea ce determină, în primul rînd, calitatea pregătirii elevilor. De aceea, în învățămîntul de cultură generală, profesional și tehnic, în condițiile aplicării noului sistem de salarizare se menține posibilitatea obținerii de grade didactice, precum și sporirea salariilor tardare în funcție de gradul didactic obținut.

Este, de asemenea, lucid în considerare în Hotărîrea necesitatea de a spori și stimula responsabilitatea celor care conduc, controlează și îndrumă învățămîntul. Capacitatea, conștiințiozitatea, spiritul de răspundere, exigența, sîrguința și dăruirea celui care conduce o școală hotărăsc, într-o largă măsură, nivelul și rezultatele muncii întregului colectiv didactic. Pen-

tru funcțiile de conducere (director și director adjuncți) din învățămîntul preșcolar, de cultură generală, liceal, profesional și tehnic se menține modelul de constituire a salariilor bazat în sensul adăugării la salariul funcției de bază (de învățător, educatoare, profesor) o masă indemnizată în funcție de raportul cu mărimea școlii respective. Pentru sporirea eficienței activității de îndrumare și control se majorează, totodată, sumele salariilor tardare ale directorilor și inspectorilor generali, inspectorilor școlari și de la inspecțiile școlare județene. O dată cu intrarea în vigoare a noului sistem de salarizare pentru personalul din aparatul comitetelor executiv ale consiliilor populare, salariile acestor funcții vor fi reexaminată și corelate cu cele ale altor funcții de conducere comparabile, în același timp, a fost sporită indemnizația pentru inspectorii școlari de toate categoriile.

La buna desfășurare a procesului de învățămînt contribuie într-o mare măsură personalul didactic-ajutor și personalul tehnic-administrativ, care beneficiază de la aceeași dată de majorarea salariilor.

Urmasrind și stimulînd și să asigure obținerea unor rezultate individuale bune în activitatea unităților de învățămînt, Hotărîrea prevede premii anuale (gradajii), care se asigură dintr-un fond de premii special constituit.

Noul sistem de salarizare, elementele noi care sînt luate în considerare în retribuția personalului didactic atrag după sine și necesitatea unei reviziri a organizării muncii în învățămînt. De aceea, Hotărîrea prevede că, o dată cu aplicarea noului sistem de salarizare, Ministerul Învățămîntului să ia măsuri pentru perfecționarea organizării muncii și pentru mai bună precizarea sarcinilor și atribuțiilor ce revin funcțiilor didactice pe locurile de muncă, armarîndu-se astfel realizarea rațională a cadrelor, corelîndu-se pregătirea lor, cu rolul și funcțiile pe care le deosebite implicații. În primul rînd, ea determină ridicarea nivelului de conținut și ținuta dezbaterilor în consiliul profesional, prin axarea tematicii acestuia pe problemele majore ale procesului instructiv-educativ și prin mobilizarea cadrelor didactice la o pregătire corespunzătoare pentru a participa fructuos la discuții. De altfel, măsura a și început să dea roade, vizibile în calitatea soluțiilor adoptate de consiliu. Soluțiile oricît de bune ar fi, sînt operante însă numai în măsura în care sînt traduse în practică. De aceea, întărirea capacităților de elaborare colectivă a măsurilor pentru bunul mers al școlii trebuie corelată strîns cu creșterea capacității

Le cercul de artă plastică de la Casa pionierilor din Botoșani.

INSTITUȚIA ȘCOLARĂ ȘI FUNCȚIILE ACTUALE ALE DIRECTORILOR

Cadru instituțional al pregătirii generatiilor, fiecare unitate școlară este caracterizată de un ansamblu de funcții specifice, didactice și extra-didactice, care contribuie la buna desfășurare a procesului instructiv-educativ. Măsurile privind perfecționarea învățămîntului adoptate în ultima perioadă se determină, printre altele și de sporirea atribuțiilor didactice, organizatorice și administrative ale școlii ca instituție și ale conducătorilor de școli ca stat major operațiiv al activității din sfera învățămîntului. Despre modalitățile de îndeplinire ale acestor atribuții, despre cele tributarității continue a muncii de conducere în școală am discutat de mai multe ori în numărul anterior al acestei gazete.

Rolul colectivului profesional în sfera raporturilor didactice și educative

O primă și esențială grupă a atribuțiilor de conducere ale unei școli se referă la funcțiile didactice și educative specifice.

„Largirea atribuțiilor pe care le au directorii de școli — ne-a spus prof. GH. ENACHE, directorul școlii generale din Funelești, județul Teleorman — are drept corespondent esențial tendința de întărire a muncii colective, tendință care decurge tocmai din această creștere a competențelor. În prima și în ultima instanță desfășurarea în ansamblu a procesului de învățămînt trebuie să preocupe întregul colectiv profesional. Pentru activitatea practică din fiecare zi aceasta are

deosebite implicații. În primul rînd, ea determină ridicarea nivelului de conținut și ținuta dezbaterilor în consiliul profesional, prin axarea tematicii acestuia pe problemele majore ale procesului instructiv-educativ și prin mobilizarea cadrelor didactice la o pregătire corespunzătoare pentru a participa fructuos la discuții. De altfel, măsura a și început să dea roade, vizibile în calitatea soluțiilor adoptate de consiliu. Soluțiile oricît de bune ar fi, sînt operante însă numai în măsura în care sînt traduse în practică. De aceea, întărirea capacităților de elaborare colectivă a măsurilor pentru bunul mers al școlii trebuie corelată strîns cu creșterea capacității

AL. CIUCA
(Continuare în pag. a 3-a)

COLECTIVITATE ȘI INDIVIDUALITĂȚI

Urtașul aflux spre învățămînt caracteristic epocii noastre, extinderea învățămîntului obligatoriu și creșterea ponderii școlărității în bugetul vieții active umane au, după cum se știe, influențe dinire cele mai pozitive, aducînd o uriașă contribuție la progresul societății contemporane.

Dinamica dezvoltării învățămîntului este alit de intensă, rata anuală a creșterii populației școlare a atins în ultimul deceniu asemenea procente pe plan mondial, încît unii specialiști în știința educației și unele organisme de învățămînt au considerat de stringentă actualitate studiarea factorilor organizatorici și didactici de natură să prevină apariția unei contradicții între învățămîntul general pentru mari colectivități școlare și individualizarea predării. În fapt, este vorba aici de determinarea soluțiilor optime pentru ca între creșterea populației școlare și creșterea nivelului de conținut al învățămîntului să existe un raport de directă proporționalitate, ca școala de masă să asigure pregătirea multilaterală, aprofundată, a întregului tineret, să favorizeze dezvoltarea aptitudinilor, a talentelor, a capacităților creatoare.

Diversificarea școlii de cultură generală, elaborarea unui sistem judicios de opțiuni, cercetările de psihologie experimentală și de pedagogie cibernetică întreprinse în ultimul deceniu, elaborarea unei veritabile strategii didactice flexibile și de înalt randament, incluzînd utilizarea tehnicii și tehnologiilor moderne, sînt argumente convingătoare că și în condițiile învățămîntului de masă este pe deplin posibilă asigurarea individualizată, diferențiată.

În accepțiunea ei actuală, colectivitatea școlară este cadrul social în care se exercită un proces educativ complex, bazat pe o multiplicitate de acțiuni și interacțiuni între individualități, precum și între noua tehnică didactică și metodele profesori și elevi pe de altă parte. Cadrul instituțional colectiv ca formă de organizare a învățămîntului este actualmente în primul rînd o structură educațională menită să permită desăvîrșirea fizice și psihice a elevilor pînă la limitele maxime ale capacităților ei potențiale.

O serie de cercetări pedagogice întreprinse în ultimul deceniu, în special, au creat condițiile elaborării unor principii științifice fundamentale, înglobînd și cele mai noi mijloace tehnice asupra cărora pot fi transmise anumite sarcini în cadrul procesului de predare-învățare. Caracterul noii relații dintre tehnologia didactică și elev contribuie nemijlocit la individualizarea învățării, creînd posibilitatea ca aceasta să fie programată în ritmul optim adaptat structurii psihice a fiecărui elev. Totodată, prin îndeplinirea efectivă de către corpul didactic a rolului său de conducere în instruirea și educarea se asigură individualizarea relațiilor profesionale cu membrii colectivului de elevi pentru depășirea aptitudinilor și realizarea unei orientări școlare și profesionale eficiente.

Didactica individualizării procesului instructiv-educativ în condițiile creșterii neîntrerupte a cerințelor de învățămînt manifestate de uriașe colectivități umane schitează, deocamdată pe plan experimental, o serie de pași înainte deosebit de îndrăzneți. Este vorba de predarea pe grupe interdisciplinare, de exercitarea în echipă a atribuțiilor didactice (astfel încît elevii să se afle plasat focal în atenția specialiștilor), de o alcătuire mai elastică și mai mobilă, în funcție de posibilități și aptitudini, a efectivelor școlare, către un învățămînt de acțiune în toate verigile și etapele. Sînt, desigur, trasee aflate abia în prospectivă. Prevederile ideologice fundamentale au însă de pe acum deplină acoperire științifică.

M. H.

Oamenii școlii își exprimă profunda recunoștință față de măsurile privitoare la majorarea salariilor în întregul învățămînt

Pe adresa Comitetului Central al P.C.R. continuă să sosească zilnic telegrame în care colectivele de cadre didactice și personalul tehnic-administrativ din învățămînt își exprimă deplina mulțumire, bucuria și recunoștința față de măsurile luate în scopul ridicării nivelului lor de viață. Recenta Hotărîrea a Consiliului de Miniștri privind majorarea salariilor și experiențelor noului sistem de salarizare în întregul învățămînt a fost primită cu deosebită satisfacție de corpul profesional din țara noastră, care vede în aceasta o expresie a grîjii permanente a partidului și guvernului pentru îmbunătățirea condițiilor materiale ale oamenilor școlii.

„Am luat cunoștință cu multă bucurie — se spune în telegrama adresată Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarășului Nicolae Ceaușescu, de către colectivele de profesori ale Liceului nr. 2 „Vasile Alecsandri” și Liceului economic din Bacău — de Hotărîrea Consiliului de Miniștri cu privire la majorarea salariilor și experiențelor noului sistem de salarizare în învățămînt. Hotărîrea care dovedește arija partidului și guvernului nostru față de slujitorii școlii. Colectivele școlilor noastre își exprimă dragostea față de politica înțeleaptă a partidului nostru și mulțumesc conducerii de partid și de stat și dumneavoastră personal, tovarăș Nicolae

Ceaușescu, pentru grija și prețuirea pe care o manifestați față de slujitorii din învățămînt. Ne angajăm să muncim cu și mai multă hotărîre pentru a traduce în viață sarcinile care stau în fața școlii. Sîntem hotărîți să dăm patriei un tineret bine pregătit, educat în spiritul înaltelor idealuri ale socialismului.”

„Ne exprimăm — se spune în telegrama cadrelor didactice de la Liceul din Subcetate-Mureș, județul Harghita — profundul atașament și recunoștința noastră față de grija permanentă a conducerii de partid și de stat pentru școala, pentru îmbunătățirea condițiilor de viață ale slujitorilor ei. Noul sistem de salarizare a cadrelor didac-

tice, întrez ansamblul de măsuri luate de partid și de stat în vederea perfecționării învățămîntului românesc ne obligă să muncim cu și mai multă hotărîre pentru a traduce în viață sarcinile care stau în fața școlii. Sîntem hotărîți să dăm patriei un tineret bine pregătit, educat în spiritul înaltelor idealuri ale socialismului.”

„Ne exprimăm — se spune în telegrama cadrelor didactice și a personalului tehnic-administrativ de la școala din orașul Năsăud este exorbitantă nu numai satisfacția și bucuria pe care a produs-o în rândurile lor majorarea salariilor în întregul învățămînt, dar și angajamentul lor ca, folosind tradițiile înaintate ale școlii românești, precum și învățămîntele pedagogice moderne, să desfășoare o activitate creatoare, la nivelul cerințelor școlare ale societății noastre, să dea patriei generații tot mai bine pregătite.”

„Noi, cadrele didactice și administrativ-gospodărești, români și germani — scriu salariații Școlii generale nr. 3 din Sibiu — am primit cu deosebită satisfacție Hotărî-

rea Consiliului de Miniștri cu privire la majorarea salariilor. Aceasta măsură constituie o nouă dovadă a grîjii și prețuirii de care se bucurăm în patria noastră cei care au menirea de a forma tineretea generațiilor. Hotărîrea este un nou stimul pentru continua perfecționare a cadrelor didactice, pentru perfecționarea învățămîntului din țara noastră. Asigurăm conducerea de partid și de stat și pe dumneavoastră personal, iubite tovarășe Nicolae Ceaușescu, că vom răspunde cu abnegație și înalte aprecieri și încredere pe care partidele noastre pentru ridicarea învățămîntului românesc pe culmi tot mai înalte”. Aceleași sentimente îi însuflețesc și pe salariații români și maghiari de la Liceul nr. 9 din Sibiu. „Ne exprimăm și cu acest prilej — spun ei — atașamentul nostru deplin față de politica internă și internațională a partidului și mulțumim Partidului Comunist Român și tovarășului Nicolae Ceaușescu personal pentru arija pe care o manifesta față de slujitorii școlii, cărora li s-a încredințat înalta misiune de a instrui și educa tineretea generațiilor.”

Din diferite colțuri ale țării, de la Liceul din Hirsova, județul Constanța sau de la Școala generală din comuna Mihăi, județul Alba-Iulia,

de la Școala generală din comuna Tătărași, județul Teleorman sau de la Școala generală din comuna Jariştea, județul Vrancea, de la Școala generală nr. 22 din municipiul Brăila sau de la Școala generală nr. 3 din Curtea de Argeș, de la Școala generală din comuna Joseni, județul Harghita sau de la Liceul din Abrud, de la Grupul școlar economic din Brăila sau de la Liceul din comuna Bălcești, județul Vrancea, pe adresa Comitetului Central al Partidului Comunist Român au sosit zeci și sute de telegrame care cuprînd, toate, expresia celorlalte calde sentimente de mulțumire față de Hotărîrea privind majorarea salariilor și experiențelor noului sistem de salarizare în întregul învățămînt, precum și angajamentele ferme ale membrilor corpului profesional și ale tuturor celor care slujesc învățămîntului românesc de a răspunde grîjii partidului și guvernului față de condițiile lor de viață printr-o muncă susținută pentru ridicarea școlii la nivelul înaltelor exigențe impuse de dezvoltarea societății socialiste.

5775 SU

STUDIUL BIOLOGIEI

Marți, 24 decembrie 1968, la Ministerul Învățămîntului a avut loc consfățirea de lucru la care s-au dezbătut problemele predării științelor biologice în liceu.

Deschizind lucrările, conf. univ. Traian Pop, adjunct al ministrului învățămîntului, a vorbit despre preocupările actuale ale ministerului privind îmbunătățirea și modernizarea predării diferitelor discipline de studiu în liceu de cultură generală...

lor independent. În manualele citate unele pagini sînt greu de asimilat nu numai de către elevi, ci uneori chiar și de către studenții care fac practică pedagogică.

În modul de tratare a unor teme — a continuat prof. Nutu — se resimte faptul că ele au fost redactate de cadre universitare, care nu au predat niciodată în învățămîntul liceal și, firește, nu cunosc în suficientă măsură particularitățile de vîrstă ale elevilor...

Prof. Ana Basarabeanu: As vrea să precizez că am citit manualul în manuscris și am făcut un amplu referat asupra lui. Nu mică mi-a fost surprinderea cînd am văzut că a apărut altceva și că nu s-a ținut seama de observațiile mele.

Prof. V. Nutu: As mai avea de făcut cîteva propuneri. În ce privește structura manualului de botanică, părerea profesorilor din școlile sectorului nostru este că se pare că morfologia de fiziologie în studiul plantelor nu pare a fi o soluție prea fericită.

Prof. Maria Soigan, de la Liceul „Ion Creangă”: Eu socot că supraîncărcarea depinde foarte mult și de predare. Un rol de seamă revine aici și profesorului. Din experiența mea am văzut că atunci cînd prezentarea teoretică a cunoștințelor este îmbinată cu lucrări practice...

În continuare vorbitorul a subliniat necesitatea dotării laboratoarelor și muzeelor școlare. În acest domeniu a spus prof. Soigan, este necesar să se întreprindă mai mult activitate din partea școlii și din partea inspectoratelor și a ministerului.

Cu privire la predarea biologiei vorbitorul a fost de părere că introducerea unui învățămînt înțeles, a unui curs unic de biologie va duce la soluționarea multor probleme discutate azi în legătură cu supraîncărcarea elevilor.

Prof. Cezara Popovici, inspector de specialitate în cadrul Inspectoratului școlar al municipiului București: Apreciez conținutul valoros și foarte interesant al manualelor de botanică, anatomie și biologie generală. Socotesc însă că aceste manuale au mari deficiențe din punct de vedere metodic.

În general ar trebui ca la întocmirea manualelor să fie antrenată în mai mare măsură profesoria de liceu. Apoi, este bine ca pentru elaborarea manualelor să se instituie un concurs, în urma căruia să fie acceptate cele mai bune, cele mai accesibile dintre ele.

La ora aceasta îmi vine foarte greu să mă exprim categoric pentru un învățămînt biologic concentrat sau pentru unul linear — a spus în continuare prof. Popovici. Așa vrea să adaug totuși că persoanelor experimentate la clasă cursul unic de biologie și am obținut rezultate foarte frumoase.

După ce a făcut aprecieri asupra fiecărui manual în parte, prof. Nicolina Cămpăanu, de la Liceul nr. 25, a arătat că în general manualele sînt încărcate cu detalii descriptive. Socotind că nu este indicată metoda reducerii, a cîntărit manualele, așa cum s-a procedat cu ediția din acest an a manualului de anatomie...

Conf. univ. Traian Pop, adjunct al ministrului învățămîntului, a vorbit despre preocupările actuale ale ministerului privind îmbunătățirea și modernizarea predării diferitelor discipline de studiu în liceu de cultură generală...

Prof. Dana Vasiliu, de la Liceul nr. 21, a fost de părere că eliminarea supraîncărcării elevilor se poate realiza prin două coordonate: în primul rînd prin restructurarea a programelor și în al doilea rînd prin pregătirea profesorilor.

Vorbitorul a arătat, în continuare, că este necesar ca la clasele de IX-a și X-a să se reducă numărul de ore de biologie și să se introducă în programă materia de geografie a claselor IX-XII în liceu diversificat.

Prof. Aurel Lepădatu, de la Liceul nr. 43, a arătat că biologia, ca și alte științe, are de făcut față unei adevărate explozii informaționale și că acest lucru presupune o altă optică asupra predării. Trecea la un alt sistem de predare, a spus prof. Lepădatu, trebuie făcută însă numai după un experiment științific mai larg.

Prof. I. C. Vălculescu, după ce a spus cîteva cuvinte critice la adresa manualului de zoologie, al cărui autor este, a analizat și celelalte manuale, subliniind că sînt inaccesibile și supraîncărcate cu date. Dar în bună parte — a spus vorbitorul — manualele sînt așa cum sînt și pentru că se fac după programele pe care trebuie să le luăm în seamă.

Prof. I. C. Vălculescu, după ce a spus cîteva cuvinte critice la adresa manualului de zoologie, al cărui autor este, a analizat și celelalte manuale, subliniind că sînt inaccesibile și supraîncărcate cu date. Dar în bună parte — a spus vorbitorul — manualele sînt așa cum sînt și pentru că se fac după programele pe care trebuie să le luăm în seamă.

Prof. Mihail Constantin, de la Liceul „M. Sadoveanu”, a fost de părere că se face prea multă transformare în programă în decursul unui an. La clasele IX-X, unde geografica fizică se predă într-o oră, nu există posibilitatea de a da elevilor o bază solidă pentru studiul ulterior al geografiei.

Prof. Ion Sucitu, de la Liceul „N. Ceaușescu”, a arătat că în prezent manualele de geografie sînt împărțite, fiind atribuite în completare unor profesori de desen sau de educație fizică.

Prof. Ion Sucitu, de la Liceul „N. Ceaușescu”, a arătat că în prezent manualele de geografie sînt împărțite, fiind atribuite în completare unor profesori de desen sau de educație fizică.

Prof. Ion Sucitu, de la Liceul „N. Ceaușescu”, a arătat că în prezent manualele de geografie sînt împărțite, fiind atribuite în completare unor profesori de desen sau de educație fizică.

Prof. Ion Sucitu, de la Liceul „N. Ceaușescu”, a arătat că în prezent manualele de geografie sînt împărțite, fiind atribuite în completare unor profesori de desen sau de educație fizică.

Prof. Ion Sucitu, de la Liceul „N. Ceaușescu”, a arătat că în prezent manualele de geografie sînt împărțite, fiind atribuite în completare unor profesori de desen sau de educație fizică.

Prof. Ion Sucitu, de la Liceul „N. Ceaușescu”, a arătat că în prezent manualele de geografie sînt împărțite, fiind atribuite în completare unor profesori de desen sau de educație fizică.

Prof. Ion Sucitu, de la Liceul „N. Ceaușescu”, a arătat că în prezent manualele de geografie sînt împărțite, fiind atribuite în completare unor profesori de desen sau de educație fizică.

Prof. Ion Sucitu, de la Liceul „N. Ceaușescu”, a arătat că în prezent manualele de geografie sînt împărțite, fiind atribuite în completare unor profesori de desen sau de educație fizică.

Prof. Ion Sucitu, de la Liceul „N. Ceaușescu”, a arătat că în prezent manualele de geografie sînt împărțite, fiind atribuite în completare unor profesori de desen sau de educație fizică.

Prof. Ion Sucitu, de la Liceul „N. Ceaușescu”, a arătat că în prezent manualele de geografie sînt împărțite, fiind atribuite în completare unor profesori de desen sau de educație fizică.

Prof. Ion Sucitu, de la Liceul „N. Ceaușescu”, a arătat că în prezent manualele de geografie sînt împărțite, fiind atribuite în completare unor profesori de desen sau de educație fizică.

În cadrul consfățirii care a avut loc joi, 26 decembrie 1968, au fost discutate problemele studiului geografiei în liceu.

Conf. univ. Traian Pop, adjunct al ministrului învățămîntului, a vorbit despre preocupările actuale ale ministerului privind îmbunătățirea și modernizarea predării diferitelor discipline de studiu în liceu de cultură generală...

Prof. Dana Vasiliu, de la Liceul nr. 21, a fost de părere că eliminarea supraîncărcării elevilor se poate realiza prin două coordonate: în primul rînd prin restructurarea a programelor și în al doilea rînd prin pregătirea profesorilor.

Vorbitorul a arătat, în continuare, că este necesar ca la clasele de IX-a și X-a să se reducă numărul de ore de biologie și să se introducă în programă materia de geografie a claselor IX-XII în liceu diversificat.

Prof. Ion Sucitu, de la Liceul „N. Ceaușescu”, a arătat că în prezent manualele de geografie sînt împărțite, fiind atribuite în completare unor profesori de desen sau de educație fizică.

Prof. Ion Sucitu, de la Liceul „N. Ceaușescu”, a arătat că în prezent manualele de geografie sînt împărțite, fiind atribuite în completare unor profesori de desen sau de educație fizică.

Prof. Ion Sucitu, de la Liceul „N. Ceaușescu”, a arătat că în prezent manualele de geografie sînt împărțite, fiind atribuite în completare unor profesori de desen sau de educație fizică.

Prof. Ion Sucitu, de la Liceul „N. Ceaușescu”, a arătat că în prezent manualele de geografie sînt împărțite, fiind atribuite în completare unor profesori de desen sau de educație fizică.

Prof. Ion Sucitu, de la Liceul „N. Ceaușescu”, a arătat că în prezent manualele de geografie sînt împărțite, fiind atribuite în completare unor profesori de desen sau de educație fizică.

Prof. Ion Sucitu, de la Liceul „N. Ceaușescu”, a arătat că în prezent manualele de geografie sînt împărțite, fiind atribuite în completare unor profesori de desen sau de educație fizică.

Prof. Ion Sucitu, de la Liceul „N. Ceaușescu”, a arătat că în prezent manualele de geografie sînt împărțite, fiind atribuite în completare unor profesori de desen sau de educație fizică.

Prof. Ion Sucitu, de la Liceul „N. Ceaușescu”, a arătat că în prezent manualele de geografie sînt împărțite, fiind atribuite în completare unor profesori de desen sau de educație fizică.

Prof. Ion Sucitu, de la Liceul „N. Ceaușescu”, a arătat că în prezent manualele de geografie sînt împărțite, fiind atribuite în completare unor profesori de desen sau de educație fizică.

Prof. Ion Sucitu, de la Liceul „N. Ceaușescu”, a arătat că în prezent manualele de geografie sînt împărțite, fiind atribuite în completare unor profesori de desen sau de educație fizică.

Prof. Ion Sucitu, de la Liceul „N. Ceaușescu”, a arătat că în prezent manualele de geografie sînt împărțite, fiind atribuite în completare unor profesori de desen sau de educație fizică.

Prof. Ion Sucitu, de la Liceul „N. Ceaușescu”, a arătat că în prezent manualele de geografie sînt împărțite, fiind atribuite în completare unor profesori de desen sau de educație fizică.

STUDIUL GEOGRAFIEI

În cadrul consfățirii care a avut loc joi, 26 decembrie 1968, au fost discutate problemele studiului geografiei în liceu.

Conf. univ. Traian Pop, adjunct al ministrului învățămîntului, a vorbit despre preocupările actuale ale ministerului privind îmbunătățirea și modernizarea predării diferitelor discipline de studiu în liceu de cultură generală...

Prof. Dana Vasiliu, de la Liceul nr. 21, a fost de părere că eliminarea supraîncărcării elevilor se poate realiza prin două coordonate: în primul rînd prin restructurarea a programelor și în al doilea rînd prin pregătirea profesorilor.

Vorbitorul a arătat, în continuare, că este necesar ca la clasele de IX-a și X-a să se reducă numărul de ore de biologie și să se introducă în programă materia de geografie a claselor IX-XII în liceu diversificat.

Prof. Ion Sucitu, de la Liceul „N. Ceaușescu”, a arătat că în prezent manualele de geografie sînt împărțite, fiind atribuite în completare unor profesori de desen sau de educație fizică.

Prof. Ion Sucitu, de la Liceul „N. Ceaușescu”, a arătat că în prezent manualele de geografie sînt împărțite, fiind atribuite în completare unor profesori de desen sau de educație fizică.

Prof. Ion Sucitu, de la Liceul „N. Ceaușescu”, a arătat că în prezent manualele de geografie sînt împărțite, fiind atribuite în completare unor profesori de desen sau de educație fizică.

Prof. Ion Sucitu, de la Liceul „N. Ceaușescu”, a arătat că în prezent manualele de geografie sînt împărțite, fiind atribuite în completare unor profesori de desen sau de educație fizică.

Prof. Ion Sucitu, de la Liceul „N. Ceaușescu”, a arătat că în prezent manualele de geografie sînt împărțite, fiind atribuite în completare unor profesori de desen sau de educație fizică.

Prof. Ion Sucitu, de la Liceul „N. Ceaușescu”, a arătat că în prezent manualele de geografie sînt împărțite, fiind atribuite în completare unor profesori de desen sau de educație fizică.

Prof. Ion Sucitu, de la Liceul „N. Ceaușescu”, a arătat că în prezent manualele de geografie sînt împărțite, fiind atribuite în completare unor profesori de desen sau de educație fizică.

Prof. Ion Sucitu, de la Liceul „N. Ceaușescu”, a arătat că în prezent manualele de geografie sînt împărțite, fiind atribuite în completare unor profesori de desen sau de educație fizică.

Prof. Ion Sucitu, de la Liceul „N. Ceaușescu”, a arătat că în prezent manualele de geografie sînt împărțite, fiind atribuite în completare unor profesori de desen sau de educație fizică.

Prof. Ion Sucitu, de la Liceul „N. Ceaușescu”, a arătat că în prezent manualele de geografie sînt împărțite, fiind atribuite în completare unor profesori de desen sau de educație fizică.

Prof. Ion Sucitu, de la Liceul „N. Ceaușescu”, a arătat că în prezent manualele de geografie sînt împărțite, fiind atribuite în completare unor profesori de desen sau de educație fizică.

Prof. Ion Sucitu, de la Liceul „N. Ceaușescu”, a arătat că în prezent manualele de geografie sînt împărțite, fiind atribuite în completare unor profesori de desen sau de educație fizică.

deci o singură oră. Elevii învață numai după explicațiile profesorului. Propun ca la geografia fizică în clasa a IX-a să se pună un accent deosebit pe geologie și geomorfologie, reducîndu-se atît cît este necesar din geologia dinamică.

Pentru a da studiului un caracter modern socot necesar — a spus vorbitorul — să se realizeze o grupare pe probleme mari: geografia petrolului, geografia energiei electrice, geografia industriei constructoare de mașini, geografia agriculturii.

Nu cred că se va ajunge la un rezultat pozitiv acordîndu-se o oră pe săptămîna la clasa a XI-a, în trimestrul III, pentru începerea studiului geografiei patriei. Propun să se acorde cel puțin două ore săptămînal. În felul acesta vom putea preda toată geografia fizică în clasa a XI-a, rămînd ca geografie economică să fie studiată în clasa a XII-a.

În prezent elevii învață efectiv doar două luni, pentru a-și asigura o medie de promovare. Apoi nu mai învață de loc. Pentru înlăturarea acestei situații cred că geografie patriei trebuie introdusă în programa de bacalaureat.

Referindu-se la necesitatea unei concordanțe între planul de învățămînt și programă, prof. Nicolae Stoica, de la Liceul „D. Cantemir”, s-a declarat de acord cu cei care au opinat că planul nu trebuie să prevadă nici o oră mai mult de 30 pe săptămîna, intrucît elevii au nevoie de timp și pentru studiul individual.

Găseș salutară măsura să se aloce pentru anumite clase un număr de ore pe săptămîna, după necesități — a spus tov. Stoica. O asemenea măsură de moment ar fi începerea studiului geografiei patriei la clasa a XI-a.

Referindu-se în continuare la problemele claselor a XII-a, vorbitorul a arătat că studiul geografiei patriei după textul actualului manual nu asigură realizarea lucrărilor educative a predării. Nu cred că este cazul să aglomerăm memoriile elevilor cu date cifrice, căci acestea se găsesc și în statistici — a spus prof. Stoica.

În schimb, ar trebui să-i înarmăm cu posibilitatea de a se orienta ei singuri în problemele din acest domeniu. Consider că predarea geografiei trebuie să țină pasul cu dezvoltarea actuală a științei, să utilizeze noile ei cercetări. La ora actuală sîntem în situația să dăm volume de lucrări privind ipotezele în domeniul formării Pămîntului, care sînt în contradicție cu știința și ajută la studiul lor individual.

Prof. Ion Sucitu, de la Liceul „N. Ceaușescu”, a arătat că în prezent manualele de geografie sînt împărțite, fiind atribuite în completare unor profesori de desen sau de educație fizică.

Prof. Ion Sucitu, de la Liceul „N. Ceaușescu”, a arătat că în prezent manualele de geografie sînt împărțite, fiind atribuite în completare unor profesori de desen sau de educație fizică.

Prof. Ion Sucitu, de la Liceul „N. Ceaușescu”, a arătat că în prezent manualele de geografie sînt împărțite, fiind atribuite în completare unor profesori de desen sau de educație fizică.

Prof. Ion Sucitu, de la Liceul „N. Ceaușescu”, a arătat că în prezent manualele de geografie sînt împărțite, fiind atribuite în completare unor profesori de desen sau de educație fizică.

Prof. Ion Sucitu, de la Liceul „N. Ceaușescu”, a arătat că în prezent manualele de geografie sînt împărțite, fiind atribuite în completare unor profesori de desen sau de educație fizică.

Prof. Ion Sucitu, de la Liceul „N. Ceaușescu”, a arătat că în prezent manualele de geografie sînt împărțite, fiind atribuite în completare unor profesori de desen sau de educație fizică.

Prof. Ion Sucitu, de la Liceul „N. Ceaușescu”, a arătat că în prezent manualele de geografie sînt împărțite, fiind atribuite în completare unor profesori de desen sau de educație fizică.

Prof. Ion Sucitu, de la Liceul „N. Ceaușescu”, a arătat că în prezent manualele de geografie sînt împărțite, fiind atribuite în completare unor profesori de desen sau de educație fizică.

Prof. Ion Sucitu, de la Liceul „N. Ceaușescu”, a arătat că în prezent manualele de geografie sînt împărțite, fiind atribuite în completare unor profesori de desen sau de educație fizică.

pentru clasele a VIII-a și a XII-a se vorbește de podis. Începînd de la clasa a V-a și pînă la clasa a XII-a manualele sînt lipsite de scheme, de grafice privind producția, de diagrame, Lipsa de materiale ajutătoare îngreunează predarea. Avem nevoie de fizice și hărți economice, că hărțile existente, în mare parte distruse, sînt folosite.

În continuare vorbitorul a spus că este necesar să se facă un studiu al învățămîntului geografic în țara noastră. El a arătat că în clasa a V-a geografie fizică, în clasa a VI-a geografie fizică, în clasa a VII-a geografie fizică, în clasa a VIII-a geografie fizică, în clasa a IX-a geografie fizică, în clasa a X-a geografie fizică, în clasa a XI-a geografie fizică, în clasa a XII-a geografie fizică.

Prof. Constantin Ștefan, de la Liceul „C. A. Rosetti”, în cuvîntul său a arătat că în prezent manualele de geografie sînt împărțite, fiind atribuite în completare unor profesori de desen sau de educație fizică.

Prof. Constantin Ștefan, de la Liceul „C. A. Rosetti”, în cuvîntul său a arătat că în prezent manualele de geografie sînt împărțite, fiind atribuite în completare unor profesori de desen sau de educație fizică.

Prof. Constantin Ștefan, de la Liceul „C. A. Rosetti”, în cuvîntul său a arătat că în prezent manualele de geografie sînt împărțite, fiind atribuite în completare unor profesori de desen sau de educație fizică.

Prof. Constantin Ștefan, de la Liceul „C. A. Rosetti”, în cuvîntul său a arătat că în prezent manualele de geografie sînt împărțite, fiind atribuite în completare unor profesori de desen sau de educație fizică.

Prof. Constantin Ștefan, de la Liceul „C. A. Rosetti”, în cuvîntul său a arătat că în prezent manualele de geografie sînt împărțite, fiind atribuite în completare unor profesori de desen sau de educație fizică.

Prof. Constantin Ștefan, de la Liceul „C. A. Rosetti”, în cuvîntul său a arătat că în prezent manualele de geografie sînt împărțite, fiind atribuite în completare unor profesori de desen sau de educație fizică.

Prof. Constantin Ștefan, de la Liceul „C. A. Rosetti”, în cuvîntul său a arătat că în prezent manualele de geografie sînt împărțite, fiind atribuite în completare unor profesori de desen sau de educație fizică.

Prof. Constantin Ștefan, de la Liceul „C. A. Rosetti”, în cuvîntul său a arătat că în prezent manualele de geografie sînt împărțite, fiind atribuite în completare unor profesori de desen sau de educație fizică.

Prof. Constantin Ștefan, de la Liceul „C. A. Rosetti”, în cuvîntul său a arătat că în prezent manualele de geografie sînt împărțite, fiind atribuite în completare unor profesori de desen sau de educație fizică.

Prof. Constantin Ștefan, de la Liceul „C. A. Rosetti”, în cuvîntul său a arătat că în prezent manualele de geografie sînt împărțite, fiind atribuite în completare unor profesori de desen sau de educație fizică.

Prof. Constantin Ștefan, de la Liceul „C. A. Rosetti”, în cuvîntul său a arătat că în prezent manualele de geografie sînt împărțite, fiind atribuite în completare unor profesori de desen sau de educație fizică.

Prof. Constantin Ștefan, de la Liceul „C. A. Rosetti”, în cuvîntul său a arătat că în prezent manualele de geografie sînt împărțite, fiind atribuite în completare unor profesori de desen sau de educație fizică.

Prof. Constantin Ștefan, de la Liceul „C. A. Rosetti”, în cuvîntul său a arătat că în prezent manualele de geografie sînt împărțite, fiind atribuite în completare unor profesori de desen sau de educație fizică.

Prof. Constantin Ștefan, de la Liceul „C. A. Rosetti”, în cuvîntul său a arătat că în prezent manualele de geografie sînt împărțite, fiind atribuite în completare unor profesori de desen sau de educație fizică.

secvențele Adunarea generală de la Editura didactică și pedagogică

Recenzii a avut loc adunarea generală a societății de științe istorice

Sesiunea Societății de Științe Istoric

Zilele trecute a avut loc, la Brașov, o sesiune metodică-științifică organizată de Societatea de Științe Istoric

Vasile Popoangă, Arad. „Populația autohtonă de la rîsarîr de Carpați în sec. V-VI e.n.”

Clearea din Brașov (premiul II). De asemenea, s-au acordat mențiuni honorifice Emil Persu din Rem. Vileca, Kovach Geza din Arad, Paul Păltănea din Galați, Ion Pleșea din Alba Iulia, Pavel Binder din Brașov.

La rîndul lor, profesorii de educație fizică din județul Bistrița-Năsăud au participat recent la un schimb de experiență pe tema modernizării predării în speciilitatea lor.

Opinii privind desfășurarea activității la clasele I cu copii de 6 ani

În zilele de 27 și 28 decembrie 1988 au avut loc, în câteva centre din țară, consfătuiri organizate de Institutul de științe pedagogice și de institutele de perfecționare cu cadrele didactice care predau în clasele I cu copii de 6 ani și cu inspectorii școlari care se ocupă de aceste clase. Tematica discuțiilor a permis sondarea posibilităților de realizare a sarcinilor prevăzute prin planul și programa care se aplică la aceste clase, evidențierea rezultatelor pozitive dobândite, ca și a neajunsurilor ce se ivesc în buna desfășurare a activității instructiv-educative cu cei mai mici elevi. Consfătuirile au prilejuit totodată și un schimb de experiență între cadrele didactice care creează o experiență pedagogică nouă, ce va constitui suportul practic al unor generalizări pedagogice ulterioare.

Discuțiile au abordat aspecte foarte variate ale activității didactice cu copiii de 6 ani — conținutul planurilor și al programelor, tehnica metodică a diferitelor obiecte de învățământ și activități educative, sistemul de organizare a muncii instructiv-educative, posibilitățile de asigurare a bazei tehnico-materiale, colaborarea cu familia și cu ceilalți factori educativi.

S-a apreciat în unanimitate că sarcinile didactice stabilite prin planul și programa de învățământ sînt adecvate particularităților de vîrstă ale copiilor, fiind atractive și accesibile pentru ei. Participanții la discuții au arătat valoarea instructiv-educativă a disciplinelor și activităților specifice introduse în clasa I, subliniind că numărul de ore afectate fiecărui obiect de învățământ este în general corespunzător. Unele cadre didactice însă, manifestîndu-și a acordul deplin cu planul de învățământ și cu cerințele programelor, au arătat că numărul de ore afectat pentru limba română și, mai ales, pentru matematică nu permite consolidarea temeinică a cunoștințelor predate. În acest sens s-a cerut să se asigure cel puțin cîte 6 ore pentru predarea fiecărui grup de litere (3 pentru scriere și 3 pentru citire), ceea ce ar necesita mărirea numărului de ore prevăzute în planul de învățământ. S-a propus insistent să se mărească numărul de ore la aritmetică (cîte 4 ore în fiecare trimestru), pentru a se putea asigura timpul necesar efectuării exercițiilor de consolidare.

Participanții la discuții au reținut importanța perioadei pregătitoare, la limba română și la aritmetică, pentru familiarizarea copiilor cu problemele specifice acestor două discipline de bază și pentru introducerea lor treptată în sistemul de cerințe și în ritmul muncii școlare. În privința duratei acestei perioade părerile au variat. Unele cadre didactice, în special cele din centre urbane mai mari, au cerut să se scurteze perioada respectivă; altele însă, insistînd asupra dificultăților întîmpinate în cadrul ei, au cerut să fie prelungită. Asemenea opinii contradictorii demonstrează că este necesar să se pornească de la indicațiile programelor, care precizează 5 săptămîni pentru perioada pregătitoare, urmînd ca aceasta să fie scurtată la 4 săptămîni sau prelungită la 6, în funcție de condițiile concrete ale fiecărui colectiv de copii.

Arătînd că elevii care s-au frecventat instituțiile preșcolare au adaptat mai ușor cerințelor muncii în școală, cele mai multe cadre didactice au cerut să se realizeze generalizarea învățămîntului preșcolar cît mai repede, cel puțin pentru grupa mare, pentru a se asigura o mai bună pregătire

a copiilor pentru munca în clasa I. Marea majoritate a cadrelor didactice au acordat o atenție deosebită problemelor de organizare și de metodică a lecției. Cu toate că au fost și unii care au manifestat rezerve în ceea ce privește folosirea alfabetarului la lecțiile de citire, cei mai mulți au subliniat valoarea acestui material pentru individualizarea și conștientizarea cititului, insistînd asupra îmbunătățirii lui prin introducerea silabelor în alfabetar. Totodată, în consfătuiri s-a reflectat preocuparea din ce în ce mai insistentă pentru căutarea unor procedee metodice noi, originale, cît mai adecvate particularităților de vîrstă ale elevilor mici. Au fost subliniate și unele dificultăți întîmpinate în îmbinarea jocului cu activitatea de instruire sistematică în cadrul lecției; totuși, numărul celor care recunosc valoarea instructiv-educativă a jocului este tot mai mare. Numeroase cadre didactice din județele Bihor, Cluj, Mehedinți, Satu Mare etc. au subliniat că nu pot concepe activitatea cu copiii de 6 ani fără joc și au relatat experiența pe care au dobîndit-o din exemple de jocuri și activități recreative, dar și educative.

Participanții la discuții au arătat că sînt necesitate unii ajutor mai substanțial în munca lor. În acest sens au propus ca unele programe (de exemplu cele pentru dezvoltarea vorbirii și cunoașterea mediului înconjurător) să dea indicații mai bogate. De asemenea, s-a cerut să se publice cu mai multă operativitate, așî în presa de specialitate cît și prin Editura didactică și pedagogică, indicații metodice pentru predarea aritmeticii și citirii-scrierii, pentru desfășurarea activităților libere etc., ca și materiale ajutătoare (culegeri de jocuri didactice, de cîntece, de exerciții fizice, materiale ajutătoare pentru predarea limbii române în școlile cu limba de predare maghiară, germană sau sîrbă) și totodată să se înlesnească școlile cu materiale didactice necesare, așa cum sînt înregistrate grîdinițele.

Referindu-se la condițiile de muncă, numeroși participanți la discuții au scos în evidență preocupările pozitive pe acest plan ale unor organe locale de conducere. De exemplu, în județul Bihor s-a creat un nou prototip de bîndă adaptabile diferitelor activități ce trebuie desfășurate de școlarii mici. Totodată, numeroși directori din acest județ se preocupă să înlesneze clasele în care învață copiii de 6 ani cu jucării, cu materiale didactice adecvate etc. În unele locuri, însă, acestor clase nu li s-a asigurat un spațiu corespunzător și nici materialele ce le sînt necesare. S-a arătat, de asemenea, că în unele școli se lucrează cu colective prea numeroase (peste 30 de copii), subliniindu-se că în acest fel nu se pot respecta întru totul cerințele impuse de particularitățile de vîrstă ale copiilor de 6 ani.

Marele număr de participanți la consfătuiri — aproximativ 90 la sută din cei care predau la clasele I cu copii de 6 ani — a atenția și interesul cu care au urmărit discuțiile, azeziunea lor la conținutul și organizarea activității instructiv-educative, sinceritatea cu care au descris lipsurile și dificultățile întîmpinate și satisfacția cu care și-au împărtășit succesele, competența cu care și-au formulat propunerile au arătat că munca în rândurile celor mai mici elevi se poate desfășura cu succes, avînd perspective îmbucurătoare.

Prof. CORNELIA MARINESCU
șef de sector la Institutul de științe pedagogice

Oră de lucrări practice la Liceul industrial P.T.T. din București

Consfătuire cu directorii liceelor de specialitate

În zilele de 6 și 7 ianuarie a avut loc la Ministerul Învățămîntului o consfătuire cu directorii liceelor de specialitate (industriale, agricole, economice și sanitare) din toată țara. Au participat, de asemenea, reprezentanți ai serviciilor de învățămînt din ministere și alte instituții centrale ale administrației de stat.

Cu acest prilej s-a analizat stadiul îndeplinirii sarcinilor rezultate din hotărîrea Congresului al IX-lea al P.C.R. din Direcțiile C.C. al P.C.R. privind dezvoltarea învățămîntului și din Legea învățămîntului referitoare la organizarea și desfășurarea activității în aceste licee. O atenție

deosebită s-a acordat problemelor privind perfecționarea continuă a conținutului învățămîntului, a activității de conducere, îndrumare și control a procesului instructiv-educativ, asigurării unor condiții tot mai bune pentru pregătirea teoretică și practică a elevilor.

În cadrul consfătuirii s-a făcut, totodată, un larg și util schimb de experiență între conducătorii liceelor de specialitate.

La încheierea lucrărilor, Vasile Alexandrescu, adjunct al ministrului Învățămîntului, a subliniat sarcinile colectivelor didactice din aceste unități de învățămînt.

Instituția școlară și funcțiile actuale ale directorilor

(Urmare din pag. 1)

profesionale și didactico-pedagogice a liceelor învățămîntului și profesor în parte, astfel încît să poată traduce în fapt măsurile respective la nivelul conștienței lor. Lata de ce noi ne străduim să facem din consfătuiri pedagogice al școlii și un organ de perfecționare colectivă și individuală.

Decizia de a lua o asemenea măsură este — după părerea prof. ALEXANDRINA PAUS, directorul Liceului din Adjud — impulsiv dinamic necesar al activității școlii, care trebuie să se realizeze în condițiile de conducere ale procesului instructiv-educativ.

Începînd din grîdinițe și continuînd în școlile primare și liceale, școlii trebuie să fie un organism viu, care să se adapteze la cerințele societății și să participe activ la dezvoltarea ei. În acest sens, școlii trebuie să fie un organism viu, care să se adapteze la cerințele societății și să participe activ la dezvoltarea ei.

Se impune ered pentru viitor, în vederea întăririi muncii consiliului profesoral, ca acesta să devină un organ mai operativ, cu care directorii școlilor să se poată consulta ori de cîte ori sînt nevoiați. Bineînțeles, în probleme majore care privesc buna desfășurare a întregii vieți școlare. O asemenea consultare, de aproximativ o oră, efectuată la timp, valorează mult mai mult decît o dezbateră „post-festum” întînsă pe parcursul a 5—6 ore.

Subscriem pe deplin la punctele de vedere privind ridicarea și un plan superior al rolului și atribuțiilor consiliilor profesorale, mai ales că în unele școli importante rezerve interne ale activității acestor organe de consultare sînt încă ignorate.

Măsura de a repartiza directorii de școli un număr de ore pentru predarea disciplinelor de specialitate se resimte salutar în foarte multe unități școlare — este de părere prof. C. MERICĂ, directorul Liceului din Rîșnov, județul Brașov. Aceasta întrucît ea îl apropie mai mult pe director de procesul de învățămînt, îi creează posibilitatea să examineze activitatea didactică din două unghiuri de vedere — ca organ de conducere și ca organ de execuție. Valorificînd valențele acestei duble calități, directorul poate deveni primul experimenter al măsurilor pe care le preconizează pentru ridicarea conținutului și nivelului muncii instructiv-educative. El poate urmări conștientizarea între anumite măsuri și condițiile concrete, psihologice-pedagogice, ale colectivului pe care îl conduce, poate interveni mai prompt și acționa mai elastic în unele situații. Un exemplu care mai vizează direct: anul acesta, prindînd la clasa a XII-a, m-am pu-

tuș integrat de la început în atmosfera specifică de lucru din cadrul clasei terminale, am putut verifica „in vivo” solicitările în care sînt supuși elevii. Ca urmare, am avut posibilitatea să apreciez, pe baza unor unități de comparație pe care le-am numi „interiere”, stadiul de muncă și orientarea didactică în condițiile date ale liceului profesoral.

În altă ordine de idei, dar de egală importanță, ar vrea să subliniez că munca școlii trebuie să se realizeze în condițiile de transparență pe plan didactic a tuturor activităților școlare, a tuturor celor ce sînt noi în tehnologia școlară. Îi dă mai largă posibilitate de cercetare în domeniul specialității sale, de experimentare și inovare pe linie metodică.

Conștient de faptul că activitatea școlii trebuie să se realizeze în condițiile de transparență pe plan didactic a tuturor activităților școlare, a tuturor celor ce sînt noi în tehnologia școlară. Îi dă mai largă posibilitate de cercetare în domeniul specialității sale, de experimentare și inovare pe linie metodică.

Inspectoratul județean și conducerea școlii

Reorganizarea și redistribuirea, la toate nivelele, a atribuțiilor pe care le au activitatea de învățămînt, este un fapt evident, o necesitate a reorganizării întregii activități școlare, inspectoratelor județene și organelor comunale sau orașenești care grădăresc plan conștient-administrativ activitatea școlilor.

Pe de altă parte, pe linie administrativă, școlile generale depind, după cum se știe, de sectorul administrativ al consiliilor populare. Faptul în sine nu ar părea să ridice probleme deosebite. Și nici nu ridică, cel puțin în privința școlii noastre. Din discuțiile cu o parte din școlii localități am aflat însă că unele organe locale, în loc să se mărească la sarcinile ce le revin, sînt să exercite un control al activității școlare și consideră cadrele didactice drept salariați suplimentari ai consiliilor populare. De aceea s-ar cere necesar ca în instituțiile privind atribuțiile conducătorilor de școli și relațiile unităților școlare cu alte organe și organizații să se specifice limitele atribuțiilor, pentru a se evita situații superavortate, care dăunează prestigiului cadrelor didactice.

Principiile pe care se bazează actualmente relațiile între inspectoratele județene și conducerea școlilor sînt calitativ superioare în raport cu situația din trecut — este de părere prof. ALEXANDRINA PAUS. Tocmai pentru traducerea lor deplină în practică mi se pare necesar să se elaboreze mai grabnic regulamentul privind atribuțiile și competențele directorilor de școli și raporturile școlilor cu inspectoratele școlare.

În acest fel poziția conducătorilor de școli va fi mai clară, personalitatea acestora va câștiga în prestigiu, vor avea o mai mare capacitate concretă de rezolvare a problemelor. Personal, sînt o partizană a lărgirii în continuare a atribuțiilor pe care le au directorii de școli. Aș înscrie de pildă, printre aceste atribuții, dreptul de a acorda concedii fără plată și învoiri de pînă la 7 zile cadrelor didactice ale școlii pentru perfecționare profesională sau pentru efectuarea unei activități de cercetare, aprobarea suplimentelor pînă la o lună pentru cazuri de boală și concedii de maternitate.

Referindu-se la creșterea competenței organizatorice a directorilor de școli, prof. TEODOR BURCESCU, directorul liceului „Petru Groza” din București, consideră judicios faptul că acestia răspund direct de încadrarea personalului auxiliar în laboranți, bi-

bliotecari, funcționari administra-

tivi.

„În felul acesta dispunem de posibilitatea unei selecții eficiente, după capacități și perspective, a celor care doresc să ocupe aceste funcții. S-ar impune însă ca și personalul existent să se fixeze anumite baremeuri de pregătire și de specializare pe funcții, astfel încît școlile să aibă și în acest domeniu cadre temeinic pregătite”.

Grupele de școli și școlile de centru

Măsurile organizatorice inițiate la începutul acestui an școlar de majoritatea inspectoratelor județene au conturat mai precis un sistem de grupare a școlilor în jurul unei școli-bază (sau școlii de centru). Legătura această susținută de două aspecte — unul didactic — organizatoric și unul administra-

tiv.

„Trasăm sarcinile școlilor didactice și a instructorilor prin intermediul școlii de centru — este de părere prof. HARALAMBIE DINA — este binevenită, întrucît ea prelungiește de cele mai multe ori, o coeziune rodnică între conducătorii întregii grup de școli legate de unitatea de centru. Se poate deșaga astfel soluția cea mai bună pentru traducerea în viață a sarcinilor primite. Astfel stabilite, legăturile asigură o colaborare strînsă și o intrajutorare efectivă între colectivele de conducere ale școlilor respective”.

Am adăuga la corectiv la acest punct de vedere. Acesta ca, în nici un caz conducerii școlii de centru să nu se transforme într-un „superdirector” al tuturor școlii, întrucît aceasta lezează susceptibilitățile, frînzăză inițiativa, creează amonizată. În întîmplări de acest fel se mai petrec din păcate, pe alocuri.

Inspectoratul școlar al municipiului București, și a alte inspectorate școlare au luat măsura reușită pe plan financiar a ditorului școlii generale în jurul unui liceu. Liceul „Dr. Petru Groza” asigură de pildă, în lumina acestor măsuri, prin aparatul său administrativ-contabil gestuinea proprie și a trei școli generale din apropiere.

Este pentru noi o sarcină suplimentară, a cărei necesitate o simțem însă și ne străduim s-o găsim la bun simț — ne spune prof. TEODOR BURCESCU, directorul liceului „Petru Groza” din București. Pentru mine personal, vizarea actelor contabile pentru patru școli în loc de una singură înseamnă un consum suplimentar de timp rapid activității de îndrumare și control a activității instructiv-educative. De aceea, prindînd de la o experiență din trecut, bună după părerea mea, aș propune ca la școlile cu asemenea gestuini mai ample să se prevadă posibilitatea delegării tuturor sarcinilor administrativ-contabile unui director adjunct.

Și încă o observație, în legătură cu materialele de inventar (mobilier și material didactic). Acesta vine nominalizat direct pe școlii de la inspectoratul școlar și, în marea majoritate a cazurilor, este ridicat de delegatul fiecărei școli fără a mai trece prin magazia liceului nostru. Este un lucru firesc și bun. Dar formele contabile nu urmează aceeași cale. Materialul, deși neatrînat în magazia noastră, se contabilizează totuși mai întîi centralizat, apoi defalcic pe fiecare școală, se emit bonuri cu număr de înregistrare etc. În total se utilizează 16 rînduri de fișe pentru înregistrarea unor materiale care n-au intrat niciodată efectiv în inventar.

Cred că se impun în această privință simplificările corespunzătoare.

Creșterea răspunderilor pe care le au conducătorii școlilor, corespunzător dezvoltării învățămîntului și creșterii atribuțiilor instituțiilor școlare ca focare de educație și cultură a primit un complement necesar în lărgirea competenței acestor organe de conducere. Rezultatele unui prim trimestru de aplicare a noilor măsuri au confirmat oportunitatea lor. Conștient de modalitățile concrete de aplicare a măsurilor respective, experiența acumulată în această scurtă perioadă a arătat și unele direcții de urmat pentru perfecționarea acțiunilor pe această linie.

„Explozia de informații forțează limitele documentării”

Am citit cu un real interes în „Gazeta Învățămîntului” nr. 967 din 1 noiembrie a.c. articolul „Explozia de informații forțează limitele documentării”. Este adevărat că, așa cum subliniază introducerea acestui articol, dinamica evoluției contemporane a științelor formulează în fața omului de cultură din zilele noastre astfel de exigențe, încît frecvențarea permanentă a surselor de informare privind domeniul specific profesurii sale devine o necesitate vitală. Am avut totuși, nu o dată, prilejul să constat că unii dintre cei ce practică profesura didactică o asimilă indiferent față de documentare, iar la alții tendința de a se „documenta” la întîmplare, fără un criteriu anume.

Deșigur, documentarea nu înseamnă acumularea arbitrară a unui material cognitiv deșordonat, în afara oricărei principii direcționale. Este nevoie de o asimilare selectivă, riguroasă orientată spre componentele și laturile esențiale, caracteristice, ale unei anumite probleme. Documentarea presupune, pe lângă selecție, reorganizarea, restaurarea bogăției și diversității faptelor, în așa fel încît fenomenul să fie perceput și înțeles în unitatea sa. Se știe apoi că materialul documentar să fie prelucrat conform unor principii pedagogice, în așa fel încît în procesul transmiterii cunoștințelor să se realizeze în condiții optime nu numai aspectul informativ, dar și cel formativ. Documentarea rămîne un act pasiv, de pură înmagazinare, decît profesorul nu învecăză să-și construiască, să-și deșinăască propria părare. De exemplu, la litera-

tură, despre unele probleme cum ar fi simbolismul, sămănătorismul, poporanismul, materialul documentar oferă o multime de opinii, deșoari contradictorii, pe care profesorul trebuie să le selecteze, să le claseze și să le interpreteze el însuși. Adevărata, fecunda, eficientă documentare implică reacție, judecare, apreciere, negare sau confirmare. Deci, documentarea trebuie să devină o asimilare creatoare. În acest caz profesorul nu va rămîne un simplu înregistrator de opinii, ci va fi un individ care își formează propria opinie filtrînd cele citite.

Dar documentarea științifică implică existența sursei de documentare. Aici întîmpinăm greutăți. A vorbi în fața elevilor despre Lucian Blaga, de pildă, presupune pentru profesori necesitatea unei ample și multilaterale informări în domeniul respectiv. Or, bibliotecile noastre dispun de foarte puțin material în acest domeniu. Rareori se găsește, buniăoară, teatrul lui Blaga.

Încheind aceste rînduri, aș vrea să adaug o propunere. Cred că ar fi foarte util dacă inspectoratele școlare ar organiza din cînd în cînd evenimente pe care le ridică documentarea științifică. Profesorii ar putea să pună astfel în atenția forurilor de organizare și îndrumare a învățămîntului, precum și a celor competente să le faciliteze accesul la diferite surse documentare, problemele pe care le ridică această sferă de cercetare și știință, să-și deșinăască propria părare. De exemplu, la litera-

Prof. G. ILIE
Sibiu

„Încorsetați de instrucțiuni”

Am cunoscut „Încorsetați de instrucțiuni”, publicată în „Gazeta Învățămîntului” din 6 decembrie a.c., abordează cîteva probleme importante, care preocupă pe toți diriginții. Mă voi opri aici doar la cîteva aspecte.

De la început aș vrea să subliniez că nu sînt împotriva unor indicații orientative, de principiu, pe care le socotesc necesare, dar cred că trebuie să se renunțe la exagerările formaliste, birocratice și socotese că, fără a constitui exclusiv cauza neajunsurilor care se manifestă în muncă didactică, tendința care există adesea de a „dădăci” această muncă împingea, pînă la urmă, la comoditate, la renunțarea de a se întreprinde eforturi creatoare.

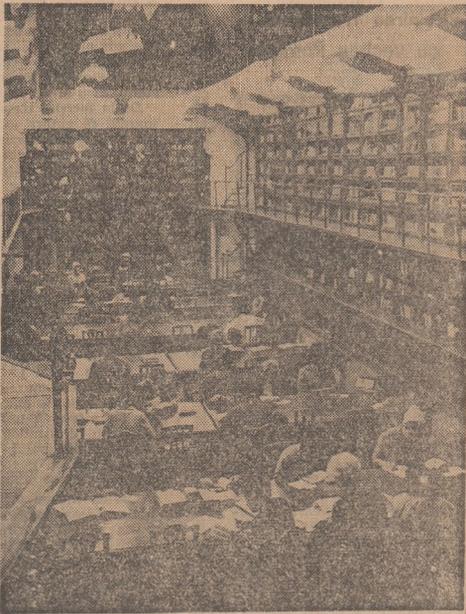
În organizarea și planificarea muncii unor diriginți se constată încă, după cum știm cu toții, tendințe de sablonizare, de copiere „ad litteram” a programelor muncii educative, în așa fel încît sursele de clase diverse, cu realități diverse, devin copii în mai multe exemplare ale unuia și aceluiași model, fără a purta amprenta specificului, ațî de necesară realizării unei bune activități educative.

De fiecare dată planificările rigide s-au dovedit neeficiente în munca educativă. Este nevoie neapărat ca planurile orelor de dirigenție să țină seama de viața reală a clasei,

de problemele neprevăzute care se ivesc în cadrul ei și care, dacă rămîn ne rezolvate, pot avea efecte dăunătoare. Problemele acestea apar mereu și ele îmbracă forme extrem de variate, după variațiile tipologice umane și a caracterelor pe care dirigințele le modelează. De ce să încorsetăm posibilitățile lui și să nu-i creăm condițiile pentru o activitate elastică, cu eficiență maximă și imediată? Avem programa elaborată de Ministerul Învățămîntului, care ne servește drept ghid. În condițiile unei muncă care ține seama de realități aplicarea ei s-ar realiza în mod creator, ar da rezultate mai bune.

Munca desfășurată de diriginți cere responsabilitate personală, care presupune claritate în concepție, opinii și argumentare proprie, forță înnoitoare, putere de adaptare la neprevăzut, toate dublate de o deosebită sensibilitate. Mănușii de înșurși care nu se pot realiza decît dacă se renunță la balastul greoi al formalismului, dacă profesorul dirigit nu este un simplu executant, ci un om a cărui activitate este caracterizată prin inițiativă și creație.

Prof. RODICA BOȚOMAN
director adjunct la
Liceul nr. 25 — București

Atmosferă de studiu

Expresie a grijii pentru școală și slujitorii ei

(Urmare din pag. 1)

țivitate, Hotărîrea Consiliului de Miniștri privind majorarea salariilor și experimentarea noului sistem de salarizare în întregul învățămînt s-a bucurat de un larg ecou în rândurile corpului profesoral. Prețindem în școlile de pe întreg cuprînsul țării, au avut loc entuziaste adunări în care membrii corpului didactic și-au exprimat mulțumirea față de măsurile luate de partid și guvern pentru ridicarea nivelului lor de trai, a bunăstării generale a poporului nostru, pentru grija care se acordă dezvoltării învățămîntului și școlii, factor social important în promovarea culturii și civilizației în patria noastră.

În cuvintele rostite de profesori la adunările pe care le-au prilejuit în școlii acest eveniment, ca și în numeroasele telegrame și scrisori trimise pe adresa Comitetului Central al Partidului Comunist Român, a țovărășului Nicolae Ceaușescu, este exprimată de fiecare dată,

alături de satisfacția față de cuprînsul Hotărîrii, și conștința marilor responsabilități la care obligă ea, conștința datoriei de a răspunde grîbiu manifestelor de conducere a partidului și statului nostru pentru ridicarea nivelului de trai al corpului profesoral, prin sporirea existenței față de calitatea activității desfășurate, prin ridicarea nivelului muncii de instruire și educare a ființelor generată la nivelul conștințelor societății contemporane.

Inițiativa, actualul stadiu de dezvoltare a României socialiste solicită într-o largă măsură contribuția școlii la construcția socială. În toate domeniile vieții sociale sînt necesare cadre cu o cît mai ridicată pregătire profesională, intelectuală, de cultură generală, cu o cît mai înaltă ținută etică.

Școlile și slujitorii ei sînt chemați să-și aducă o contribuție sporită la vigouroasa dezvoltare a vieții noastre sociale și politice, la ridicarea nivelului general de pregătire și de cultură al întregului nostru popor. Îndepl-

nirea acestor sarcini solicită din partea lor și mai mult spirit de răspundere pentru munca pe care o desfășoară, și mai multă grijă pentru promovarea celor mai autentice și mai noi valori științifice și culturale în unitățile în care își desfășoară activitatea. Este necesară o sporire a disciplinei în muncă, o riguroasă constituționalitate în îndeplinirea îndatoririlor ce revin personalului didactic de toate gradele. Hotărîrea privind majorarea salariilor constituie un important eveniment în viața învățămîntului în anul 1969. Alături de Direcțiile C. C. al P.C.R. cu privire la dezvoltarea învățămîntului, alături de Legea privind dezvoltarea învățămîntului în Republica Socialistă România, această Hotărîre se încadrează în mod armonios în ansamblul măsurilor menite să ridice pe noi trepte procesul de dezvoltare și perfecționare a învățămîntului românesc.

Preocupări actuale în cercetarea istorică

Trecutul țării noastre a devenit, în deosebi în ultimii ani, un vast șantier abordat cu competență și îndrăzneală. Peetele albe ale istoriei patriei tind să dispară și în locul lor valoroase lucrări aduc mereu noi și prețioase lumini prin care istoria României, în ansamblul ei, poate fi mai temeinic înțeleasă și totodată încadrată în marele flux al istoriei universale. Domenii pînă nu de mult neabordate sau insuficient cunoscute sînt astăzi dezvoltate cunoașterii prin străduința și rezultatele pozitive ale unor cercetări. Desigur că ceea ce s-a realizat este foarte mult, dar în egală măsură trebuie arătat că istoriografia noastră are în față sarcini deosebit de grele și că, printre-o activitate neîntreruptă și judicioasă planificată, prin eforturi susținute și bine dozate, istoricii români trebuie să continue să risipească ceața care învălvește încă anumite aspecte ale trecutului și totodată trebuie să depună străduințe neîntrerupte pentru încadrarea mai temeinică a fenomenului istoric românesc în fenomenul istoric universal și pentru afirmarea realizărilor istoriografiei noastre în domeniul istoriei generale.

Cercetările istorice s-au întemeiat și se întemeiază pe o permanentă îmbogățire a fondului de izvoare. Creșterea în număr și în varietate a surselor asigură abordarea complexă și multilaterală a fenomenelor istorice. A fost dată întregă atenție, în primul rînd, publicării de documente, editându-se o amplă colecție a documentelor privind istoria medie a României, întregită pentru perioada destrămării feudalismului și pentru perioada modernă prin colecții tematice de documente privind problema agrară, fiscalitatea, mișcarea revoluționară din 1821, revoluția din 1848. Unirea Principatelor, războiul pentru cucerirea independenței, răscoalele din 1888 și 1907 etc. Merită de asemenea să fie semnalată editarea seriei noi a colecției de documente externe Hurmuzaki referitoare la istoria României, din care au apărut pînă în prezent trei volume.

O altă preocupare în domeniul editării izvoarelor a fost tipărirea în ediții critice a cronicilor țării române, ca și a unor izvoare narative externe cu un bogat conținut referitor la aceste țări. De curînd acestor izvoare li s-a mai adăugat primul volum din seria celor zece pregătite de Institutul de Istorie „N. Iorga” al Academiei, volume care cuprind prețioasele relatări referitoare la țările române ale călătorilor străini. Tot între izvoarele istorice trebuie menționată editarea literaturii istorice juridice, care aruncă lumini asupra evoluției regimului instituțional și a vieții economico-sociale. Publicarea de izvoare continuă, pornindu-se de la premisa că orice nouă sursă istorică cunoscută și utilizată de istorici poate contribui la adîncirea interpretării, la cunoașterea mai temeinică a trecutului.

Istoricii sînt departe însă de a se mărgini la laborioasele editări critice de izvoare. Rezultatele minuoasele lor cercetări s-au tradus într-un număr important de monografii, ca și în sute de lucrări

și articole. S-a studiat cu străduință istoria economică și socială, dar și cea politică și militară, după cum n-a fost neglijat nici importanțul sector al problematicii culturale. Lucrări de mai mare anvergură au fost consacrate problemei formării poporului român, marilor momente ale istoriei medii a României — prilej de a se analiza în lucrări de anvergură răscoala din 1514 și de a se prezenta figuri ilustre ale conducătorilor poporului român din această frănită perioadă (Ioan de Hunedoara, Ștefan cel Mare, Ioan Vodă cel Viteaz etc.). Istoria medie a fost abordată multilateral, realizându-se lucrări în care s-a încercat să se surprindă în ansamblu trăsăturile societății feudale de pe teritoriul românesc. Este de remarcă străduința necontenită pentru o cifră mai temeinică cercetare a factorilor economico-sociali. O deosebită atenție a fost dată, mai ales în ultimii ani, secolului al XVIII-lea și perioadei de destrămare a ordinii feudale.

Procesul de formare a statului român modern s-a bucurat de întregul interes al istoricilor, care l-au cercetat în evoluția sa, din ultima parte a secolului al XVIII-lea, odată cu formarea națiunii moderne române și a conștiinței naționale și pînă în 1918, moment de desăvîșire a procesului de formare a statului național român, cîrui a i s-a consacrat recent o serie de lucrări. Răscoala din 1784, cunoscutul „Supplex Libellus Vajlacherum”, mișcarea revoluționară din 1821, revoluția din 1848-1849, Unirea din 1859 și cucerirea independenței în 1877 au constituit obiective importante de cercetare, cu rezultate neîndoios remarcabile. O mențiune specială trebuie dată lucrărilor din domeniul istoriei mișcării muncitorești și socialiste din România, urmărită cu minuțiozitate în deosebi de cercetătorii din cadrul Institutului de studii social-politice și istorice de pe lângă C.C. al P.C.R.

Istoriile contemporane i s-a dat întreaga atenție, acordîndu-se un legitim interes luptei comunistilor și acțiunilor forțelor înarmate. Totodată, s-a studiat istoria economică a perioadei, după cum a fost cercetată istoria politică și istoria diplomatică. Procesul de constituire a României socialiste a fost, de asemenea, în centrul atenției specialiștilor în istoria contemporană, el fiind studiat multilateral.

Eforturile istoricilor s-au materializat în lucrări de sinteză primite de public cu un legitim interes. Dintre acestea se detasează prin importanță cele patru volume apărute pînă acum ale *Istoriei României*, în care se prezintă istoria patriei pînă în 1878. Alte sinteze au fost consacrate istoriei literaturii române, istoriei artei, istoriei teatrului etc.

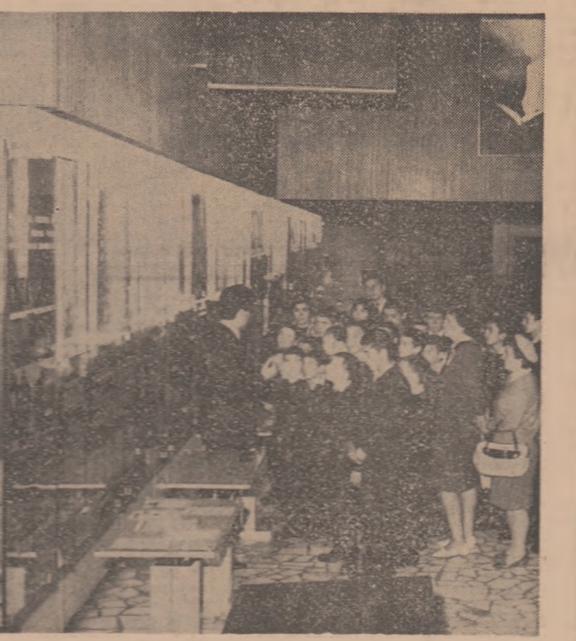
Istoriografia noastră a realizat importante cuceriri, dar cîmpul cercetării continuă să se întindă vast în fața specialiștilor. În fiecare lună noi lucrări văd lumina tiparului și posibilitățile de informare asupra trecutului patriei devin mai mari. Cercetările sînt întreprinse în deosebi în cadrul institutelor de cercetări ale Academiei și al Institutului de studii social-politice și istorice de pe lângă C.C. al P.C.R. O deosebită și legitimă atenție continuă să fie dată problematicii economico-sociale, întrucît temeinicia ei cercetare poate contribui în măsura cea mai mare la cunoașterea mai profundă a istoriei României în ansamblul ei. Între problemele care sînt în studiu în această privință pot fi amintite organizarea fiscală în Evul Mediu, istoria prețurilor, structura economică a marilor domenii, comerțul țării române în secolul al XIX-lea, tocmelile agricole la sfîrșitul secolului XIX și începutul secolului XX etc. Se acordă atenție, în continuare, instituțiilor statului și dreptului, ca și problemelor organizării administrative în perioada feudală și în aceea a destrămării ei. Merită să fie amintite și cercetările din domeniul istoriei politice, centrate mai ales asupra perioadei moderne și contemporane, prin care se urmărește cunoașterea mai temeinică a premisei și istoriei marilor etape de constituire ale României moderne și contemporane.

Trbuie arătat că o importanță marcată este dată problemelor de cultură, cercetîndu-se, între altele, prezența românești în afară de hotare în epoca feudală, cultura orășenească feudală, tiparul românesc în secolul XVI, ori dezvoltarea culturii naționale în perioada formării statului național român. În sfîrșit, trebuie semnalat faptul că se depun necontenit străduințe pentru dezvoltarea cercetării în

domeniul istoriei generale, studiindu-se în deosebi istoria relațiilor populului român cu diferitele popoare, dar căutîndu-se, totodată, să se abordeze și o tematică mai generală, cum ar fi istoria cumanilor ori politica orientală a Veneției.

Problematika complexă a istoriei României este supusă unei studieri minuțioase și rezultatele acestora sînt concretizate în lucrări de un neîndoielnic și crescînd interes. Apropiată apariție a unei ample monografii consacrată anului revoluționar 1821 obligă ca în viitorul apropiat să se ajungă la elaborarea unor lucrări similare referitoare la celelalte momente de vîrf ale istoriei României din secolul XIX, după cum trebuie continuată temeinic studiarea perioadei feudale. Pregătirea unui dicționar al instituțiilor românești se înscrie, de asemenea, printre viitoarele realizări de seamă ale istoriografiei noastre, dar această lucrare trebuie să fie întregită în viitor printr-un dicționar de persoane și altul de localități. În sfîrșit, continuarea și încheierea publicării sintezei *Istoria României* este neapărat necesară pentru a se putea asigura o largă informare a intelectualilor de toate categoriile în domeniile variate ale istoriei patriei.

DAN BERINDEI
secretar științific
al Institutului de istorie
„N. Iorga”
al Academiei

Un grup de elevi studiind cu interes documente ale istoriei patriei

Serviciul cercetării pedagogice din Geneva

După cum se știe, în Elveția există o tradiție îndelungată în domeniul cercetării pedagogice. Este cunoscut, de exemplu, activitatea desfășurată pe acest tărîm de Robert Dottrens, creatorul Laboratorului de pedagogie experimentală al Institutului de științe pedagogice din Geneva. În prezent, această tradiție este continuată în deosebi de Serviciul cercetării pedagogice din Geneva, care, începînd din 1958, reprezintă principala instituție elvețiană de cercetare pedagogică.

În planurile actuale ale Serviciului cercetării pedagogice din Geneva sînt cuprinse atât lucrări cerute de Departamentul Instrucțiunii Publice, cît și lucrări propuse de cercetători. Un loc important printre cercetările efectuate în ultimul timp îl ocupă acelea referitoare la creșterea eficacității preșcolară a elevilor din clasele mici. Au fost întreprinse astfel studii asupra orografiei spontane a elevilor, ca și o serie de cercetări privind îmbunătățirea învățămîntului matematicii. Printre acestea se numără experimentarea unor noi programe de matematică pentru copiii în vîrstă de 5-6 ani și de 7 ani, a unor modalități speciale de învățare a tabeli înmulțirii etc. De asemenea, se verifică amplitudinea și aplicabilitatea unor programe de învățămînt pentru matematică și limba franceză elaborate de un colectiv de institutari al claselor I-IV.

Pe lângă Serviciul cercetării pedagogice din Geneva funcționează un centru de cercetări psihopedagogice, avînd misiunea de a studia problemele „ciclului școlar de orientare”, care cuprînd pe toți elevii din ultimii 3 ani de școlaritate obligatorie. Centrul se preocupă de problema orientării școlare și profesionale a elevilor, an și de introducerea unor metode de predare care, asigurînd o bună instruire, să permită în același timp auto-cunoașterea elevilor și cunoașterea lor de către profesori.

Apărut recent, volumul XVII al culegerii „Limba și literatură”, editată de Societatea de științe filologice, cuprinde materiale interesante pentru profesorii de specialitate.

Volumul se deschide cu o suită de studii închinată aniversării a 150 de ani de la nașterea lui Mihail Kogălniceanu. Menționăm, printre acestea, „Baza folclorică a artei literare a lui Mihail Kogălniceanu”, de Dan Simonescu, „Mihail Kogălniceanu, călător peste hotare”, de Emil Boldan, „Un capitol din existența zburdătoare a unei publicații unio-niste: „Steaua Dunării” de Paul Cornea, „M. Kogălniceanu în documentele miniștrilor Neamț și Secu”, de Traian Cantemir.

La rubrica „Teorie, critică și istorie literară” sînt publicate, printre altele, materialele „Contribuții la biografia lui Gh. Lazăr”,

de A. Csetri și I. D. Goga și revista „Luceafărul” a Lumina unor documente”, de A. Vasiliu, „Aspecte ale eredității biogenetice”, de Mădălina Dumărescu.

Sorin Stati, I. Gh. Simian semnează, în rubrica „Limba și stil”, studii despre categoria sintactică a timpilor obligatorii și reactivă pentru localizarea textelor după criteriul lingvistic, numele de persoană și de loc, „Semnalații de studiu de folclor al lui A. Bănuț”, „Circulații literare prin Țările Române”, „Semele ortografice din punct de vedere lingvistic și didactic”, de G. Bădescu.

Volumul cuprinde de asemenea texte și documente, glose, etc.

„NATURA”

Numărul 6, pe lunile noiembrie-decembrie 1968 al revistei NATURA cuprinde, în cea mai mare parte a sa, articole închinete savantului Emil Racoviță, cu prilejul împlinirii unui veac de la naștere. Consemnăm astfel articolele „Viața și personalitatea lui Em. Racoviță”, de Em. Pop, „Expediția corăbiei „Belgica” și rezultatele ei științifice”, de Val Pașcaru, „Opera zoologică a lui Em. Racoviță”, de R. Coșbuc, Ecologia și sistematica

evoluționistă în opera zoologică a lui Em. Racoviță”, de V. Gh. Radu, „Em. Racoviță creator al biosociologiei moderne” de Tr. Orghidan, „Conceptia evoluționistă a lui Em. Racoviță”, de Gh. Racoviță și „Em. Racoviță și problemele învățămîntului și culturii”, de P. Jitaru și alții.

În continuare se prezintă și recenzii, precum și activitatea Societății de științe biologice.

INSTITUTUL DE ȘTIINȚE PEDAGOGICE

ANUNȚĂ:

scoterea la concurs a următoarelor posturi:

- 1 șef de secție — pedagogie-psihologie — Filiala Cluj
- 1 șef de Sector — pedagogie-psihologie — Sectorul „Orientare școlară și profesională” Filiala Cluj.
- 1 cercetător științific principal filozofie — Sectorul „Bazele filozofice ale pedagogiei”.
- 1 cercetător științific — economie sau pedagogie — Sectorul „Eficiența social-economică a învățămîntului”.
- 1 cercetător științific — pedagogie sau filozofie — Sectorul „Educația în procesul de învățămînt”.
- 1 cercetător științific principal — pedagogie sau filozofie — Sectorul „Activități pionierești”.

Cererile de înscriere la concurs se primesc la Institutul de Științe Pedagogice din București, str. Sf. Apostol, nr. 1, Serviciul personal. Telefon 14.84.68, pînă la data de 15 februarie 1969, însoțite de actele prevăzute de Regulamentul privind recrutarea, promovarea și atestarea cadrelor de cercetare științifică din unitățile de cercetare din R.S.R. Publicat extras din Buletinul Oficial, Partea a III-a nr. 10, 15 ianuarie 1968.

Concursul se va ține la sediul Institutului din București în ziua de 11 februarie 1969, orele 8.00 dimineața.

ANUNȚ

Cooperativa „DESERVIREA” din București este cută prin personalul său de specialitate, la domiciliul oamenilor de știință și artă, academicieni, scriitori, cercetători, artiști, profesori etc., lucrări de dactilografie în limbile: română, franceză, engleză, germană și rusă.

Informații la telefon 14.16.83.

BIBLIOTECA

„Desăvîșirea unificării statului național Român — Unirea Transilvaniei cu vechea Românie”

DESĂVÎȘIREA UNIFICĂRII STATULUI NAȚIONAL ROMÂN

UNIREA TRANSILVANIEI CU VECHEA ROMÂNIE

Editura Academiei a publicat, cu ocazia semicentenarului unirii Transilvaniei cu România, volumul masiv, de 500 pagini, „Desăvîșirea unificării statului național român — Unirea Transilvaniei cu vechea Românie”, apărut în cadrul meritoriului colecției „Biblioteca istorică României”.

Cel unsprezece autori al lucrării (Miron Constantinescu, Ștefan Pascu, L. Bányai, V. Curticăpeanu, I. Gheorghiu, C. Gölner, I. Kovács, C. Nuța, L. Oprea, V. Popescu, Al. Porțeanu) au elaborat diferitele capitole ale cărții, sub redacția generală a profesorilor universitari Miron Constantinescu și Șt. Pascu.

De la început trebuie remarcat că autorii s-au bazat pe o vastă documentație, că au investigat surse noi de informație — ca cele ale Arhivelor de la Viena sau ale arhivei lui V. Goldis — și au realizat o interpretare durabilă unitară și științifică a epocalului eveniment de acum 50 de ani. Cu o structură și o compoziție unitare, lucrarea tinde spre poliarizarea tuturor eforturilor de informare și argumentare la o idee centrală — și anume aceea că unirea Transilvaniei cu România „apare în toată măriștea sa de desăvîșire a unui proces profund și milenar”. În paginile volumului se urmărește pas cu pas componentele acestui proces.

Cartea începe prin a analiza ideea, tendințele și lupta pentru fîurirea statului național unitar român. În acest prim capitol Șt. Pascu face o incursiune în istoria poporului român

de pe ambele versante carpatine, spre a scoate în evidență prezența conștiinței de sine a românilor în întregul ev mediu, transformarea acesteia în conștiință națională și implicit lupta poporului român pentru unitatea sa politică. Capitolul următor, aparținînd aceluiași autor, se ocupă de mișcarea memorandumistă și de ecurile ei.

Cel de al treilea capitol (C. Nuța), tratează perioada 1905-1918, aducînd date informaționale noi. Capitolele IV, V, VI (I. Gheorghiu și C. Nuța) se referă la acțiunile pentru unire desfășurate în vechiul regat înainte de intrarea României în primul război mondial, de activitatea remarcabilă în această direcție a românilor transilvăneni și regăteni desfășurată peste hotare, în Franța, Rusia, S.U.A., Anglia, Italia, ca și de condițiile internaționale în care s-a desfășurat mișcarea pentru unirea Transilvaniei cu România. Capitolul al VII-lea (V. Popescu și I. Kovács) pune în lumină lupta organizată a țărănimii transilvane pentru unire, capitolul al VIII-lea (Al. Porțeanu) dă o privire de ansamblu a mișcării muncitorești și socialiste din Transilvania în sprijinul unirii, iar capitolul al IX-lea se ocupă

de rolul jucat în această luptă de așezămîntele culturale transilvane și din vechiul regat.

Capitolul X, elaborat de Miron Constantinescu, reprezintă partea centrală a studiului. El explică preluatul prăbușirii Austro-Ungariei, rolul Consiliului Național Român Central, al socialiștilor și al diverșilor oameni politici români, maghiari și germani în actul unirii.

Ultimul capitol (L. Bányai și C. Gölner) conturează poziția naționalităților din Transilvania față de unire.

După cum se vede, lucrarea marchează toate etapele și momentele mai importante ale luptei pentru desăvîșirea unificării statului național român. Ea dă o imagine amplă, complexă și adevărată a acestui măreț act. Materialul ilustrativ are în totalitate valoare de document istoric și o bună parte din el este inedit. Un indice de nume și materie, bine alcătuit, completează repertoriul volumului. La o eventuală viitoare ediție cartea ar trebui însă să aibă fie o bibliografie generală, fie bibliografia la sfîrșitul fiecărui capitol, notele de subsol nefiînd suficiente ca aparatul critic la un studiu de talia

acestuia. Credem de asemenea că scurte rezumate în limbi de circulație universală la sfîrșitul capitolelor sau traducerea integrală a volumului într-o limbă accesibilă străinătății ar aduce un real serviciu cauzei noastre în slujba căreia s-a pus această carte.

DINU MOROIANU

„Studii de stil și limbă literară”

Volumul „Studii de stil și limbă literară” de Al. Bojin se înscrie printre lucrările cele mai recente care se adresează profesorilor de literatură română.

Bazîndu-se pe un bogat material ilustrativ, cercetînd problemele într-o viziune modernă și făcînd adeseori apel și la manuscrise, autorul scrutează fenomenul artistic, imaginea artistică, relevînd aspecte noi în creația lui T. Argezei, Camil Petrescu, G. Coșbuc, Al. Vlașuță.

Volumul se deschide cu un studiu consacrat lui T. Argezei. Un prim capitol infățișează, evolutiv, opinii-

le postului despre arta literară, oferînd o cale de înțelegere a personalității acestui mare scriitor, a particularităților sale artistice. Distingînd funcțiile estetice ale unor procedee ca deplasările topice, construcția paratactică, construcția polisindetică, anafora, autorul sesizează caracterul novator al artei argheziene bogăția mijloacelor de expresie utilizate de poet în materializarea intențiilor lui artistice. Celui de al doilea scriitor analizat în volum, O. Goga, autorul îi închină un studiu

de 83 de pagini. Notabil este, în deosebi, primul capitol, intitulat „Elementele lexicale eminesciene în poezia lui Goga”. În studiul consacrat lui Camil Petrescu, autorul volumului, dispunînd și de manuscrisele scriitorului, pe care le folosește din plin, pătrunde în procesul creației acestuia, relevînd rolul estetic al monologului interior, al artei de portretist și paisagist a scriitorului. G. Coșbuc este de asemenea prezentat în cîteva din aspectele esențiale ale artei sale literare. Fundamental apare, în finalul volumului, amplul studiu consacrat lui Al. Vlașuță. Comentînd, inițial, părerile scriitorului despre arta literară, Al. Bojin abordează în continuare, multilateral și adîncit, procesul de creație al acestui scriitor, urmîrînd în detaliu variantele poezilor, de la iniția lor publicare pînă la ultima ediție îngrijită de poet în 1913 și relevînd valoarea stilistică a intervențiilor în diverse ediții.

Lucrarea lui Al. Bojin umple un gol resimțit de altfel nu numai în cadrul învățămîntului, ci și, în general, în cercetarea literară.

I. G.

